

de ere beordrede, om de skulle lide en saadan Affortning i deres Løn eller ikke, og det er jo egentlig dette, hvorpaa det kommer an. En æret Læser (Thorup) mente, at vort Forslag skulde gaa ud paa at hjælpe paa Officerernes Lønning, men det er aldeles ikke dette Hensyn, hvorpaa vi ere gaaede ud. Forslaget skal ikke hjælpe paa Officerernes Lønning, men det skal hjælpe paa Officererne ikke komme under saa ulige Forhold, at den samme Lønning bliver langt mere bebyrdet paa det ene Sted end paa det andet. Jeg kan heller ikke erkjende, at det ikke er en meget vel begrundet Paaastand, at andre Næringsdrivende selv vælge deres Opholdssted, medens de paaagjældende Militære ikke have nogen som helst Indflydelse paa, hvor de skulle opholde sig. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at de Næringsdrivende, naar de ville etablere sig, som kostest ikke spørge om, hvor de kommunale Byrder ere billige eller mindre billige, men paa den anden Side kan det ikke negtes, at den istaar til dem selv, naar de maatte finde sig besværede paa et Sted mere end paa et andet, da at flytte derhen, hvor de maatte finde sig bedre Hente med at bo, det beror paa deres egen frie Beslutning, hvor de ville opholde sig, og deri ligger netop Hovedforskjellen mellem dem og de Militære, hvad det her omhandlede Punkt angaar. Naar man ser, hvorledes Forholdene ere her i Kjøbenhavn, hvorom der jo ogsaa har været Tale, saa er Reglen den, at Kommuneafgiften er 2 pCt. eller højst 2 1/4 pCt., imen naar det er givet, at Afgiften paa sine Steder i Provindsbyerne er 5 1/2 pCt., saa ser man allerede her den store Forskjel, der er til Stede, saa Hensende. Jeg kan heller ikke tro Andet, end at det i Reglen vil findes, at de Byer, der have høje kommunale Afgifter, ere et noget dyrere Levested. Dette forekommer mig naturligt, at maatte være saaledes, thi en stor Del af den kommunale Afgifter medgaaer jo til Fattigvesenet, og Fattigvesenets Kostbarhed beror dog for en Del ogsaa paa, om Byen er et mere eller mindre dyrt Levested. Naar der i en By er forholdsvis mange Fattige, maa dette for en Del kunne antages at ligge i, at Byen hører til de dyrere Levesteder. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Præs. Amts Ste. Valgtreds (Boffen) anførte, at der har været Tale om at lade den Forskjel, der kunde være mellem Størrelsen af Kommuneafgifterne paa det ene og paa det andet Sted, blive udredet af Staten, men jeg tror, at det er meget utilraadeligt, at gaa denne Vej, netop af den Grund, som det ærede Medlem selv anførte, at Kommunerne meget vel kunde faae i Sinde ved slige Leiligheder at lukre temmelig meget paa Statskassens Beføstning, naar de kunde sikke sig et saa meget større Bidrag af Statskassen blot ved at ansætte Officerne højere i Stat. Dernæst forekommer det mig forunderligt, at man ved denne Leilighed vil tage sig saa meget af

Kommunerne ligeoverfor de Militære, da det dog er bekjendt nok, at de allerfleste Byer sværme meget for at faae Garnison. Den ene Kjøbstad vil hellere have Garnison end den anden, men dermed staaer det ikke i god Samklang, at man er saa nøielseende med, enten man saar disse eller 2 pCt. mere af Lønninger, der i Reglen ikke ere saa meget store. De Byer, der have Garnison, have virkelig en temmelig stor Fordel deraf, og de Lønninger, som de Paaagjældende faae, medgaaer jo for Størstedelen netop i den Kommune, hvor de skulle opholde sig, saa at ogsaa fra dette Synspunkt forekommer det mig noget befynderligt, at man fra disse Kjøbstæders Side vil se saa overordentlig paa dette Par Procent, som der kan blive Tale om. Jeg finder, at Forslaget er fuldstændig begrundet i Ret og Billighed, idet man ikke bør paalægge de Embedsmænd, der Lønnes paa samme Maade, saa forskjellige Afgifter, efter som man beordrer dem hen til et Sted eller til et andet. Man bør navnlig, hvad de offentlige Afgifter angaar, stille dem paa en lige Fod, hvor som helst de blive beordrede hen. Jeg er derhos, som jeg tidligere har bemærket, fuldkommen vis paa, at den gode Forstaaelse mellem Borgerne i en By og Officererne i Garnisonen ikke vil lide det Allersjæmteste eller være paa nogen Maade udsat for at lide ved en Bestemmelse som denne. Skulde det gode Forhold lide derved, ja, saa maa det være meget slet i Forveien. Jeg anbefaler altsaa paa det Bedste Forslaget under Nr. 4. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 3 af den høitagede Krigsminister, fremgaaer det jo af Endringsforslagslisten, at Udvalget ikke har tiltraadt det. Jeg føler ikke nogen stærk Opfordring hos mig til videre at tale imod dette Forslag, men skal for mit Vedkommende henstille til det ærede Thing, hvad det i den Henseende vil beslutte. Kun det er klart, at Udvalget har overveiet Sagen og ikke fundet Anledning til at tiltræde Forslaget.

Thorup: Det overraskede den ærede Ordfører, at der fremkom saa mange Udtalelser imod Endringsforslaget under Nr. 4, og jeg kan godt forstaa, at det maa ske nok kunde overraske ham. Billige sagde den ærede Ordfører, at de Grunde, der vare komne frem imod Forslaget, egentlig ikke berørte Spørgsmaalet, men deri kan jeg ikke være enig, thi jeg tror, at de netop berøre Spørgsmaalet om Forholdet til Kommunerne. Jeg har ikke betragtet Forslaget som en Lønningsforbedring for de Hærens Militære, paa ingen Maade, men jeg har gjort opmærksom paa det Uheldige i at stille dem som en Kaste, og at de vilde blive stillede saaledes, fastholder jeg. Naar man nu har sagt, at de Militære, der blive kommanderede til et kun midlertidigt Ophold i en Kommune, ikke have den samme Interesse af de Udgifter, der anvendes i kommunale Dieneb, som andre Beboere i Kommu-